

Сам наслов овог текста недвосмислено указује на то да се Украјина, у облику и територији каквом је познајемо, ближи свом историјском крају. Иако је она, као политичка творевина, замишљена да у себи помири различита словенска племена, па и њихове различите религијске нијасе, сада је сасвим јасно да тај покушај није издржао пробу времена, једнако као и различите југословенске политичко-националне варијанте.

Иако Украјина нема, попут социјалистичке Југославије, устав федералног типа, ипак је у самом фундаменту чини најмање пет етничко-политичких плоча које се, сведоци смо управо у времену садашњем, брже или спорије, раздвајају једна од друге, уз веће или мање потресе. У том смислу, углавном се сви релевантни политички аналитичари слажу да се у случају Украјине могу назрети следеће целине: Крим, Новорусија (простор јужно од линије Харков – Одеса), Галиција (западно од линије Житомир – Виница), Кијевска или Права Украјина (источно од линије Житомир – Виница и северно од линије Харков – Одеса) и Закарпатје.

Читаоцу је познато да је и бившу СФРЈ карактерисао сличан миље етничког и религиозног шаренила, са нешто већим бројем различитих етноса.

Пише: Милан Миливојевић
субота, 17 мај 2014 21:30

Пише: Милан Миливојевић
субота, 17 мај 2014 21:30

